

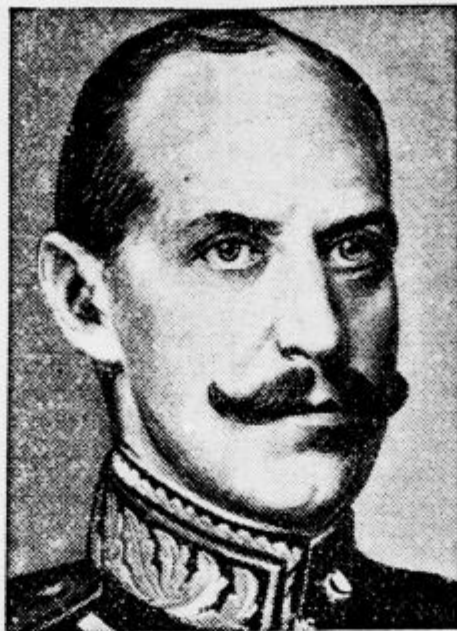
Iz življenja in sveta

Prva slika o siamski revoluciji

Siamski oficirji čitajo proglas revolucionarjev, da je izgubil kralj, zadnji absolutistični vladar na svetu, pravice do neomejene vladarske moči

Šestdesetletnica
norveškega kralja

Kralj Haakon VII., ki praznuje danes 3. avgusta svoj 60. rojstni dan

Smrt avstrijskega
državnika

Dr. Ignacij Sempel,

večkratni kancelar avstrijske zvezne republike, je po dolgem bolehanju umrl v nekem sanatoriju pri Dunaju

Ciganska kolonija v Užhorodu

V Užhorodu, prestolnici Podkarpatske Rusije, imajo dve ciganski naselbini. V eni živi poleg ciganov tudi nekaj drugih siromakov. Drugo kolonijo upravlja Juraj Lacko, bivši ruski legionar. Pravijo, da vlada v tej naselbini vzoren red, na kate-rega pazi Lacko s svojimi pestmi. Kolonisti se preživljajo s poštenim delom. Žeje opeko, pletejo kosare in kopljejo prekope. Okolica naselbine je namreč močvirnata. Zato se pojavi med cigani v polnem času večkrat malarija. Že od l. 1926 ima ciganska kolonija v Užhorodu svojo posebno šolo, ki je prva ustanova svoje vrste na evropskem kontinentu.

Med življenjem in smrtjo

Nestevilne so zgodbe o ljudeh, ki so jih kot navidezno mrtve položili na oder in so v mrtvašnici nenadoma spet oživali. Tako je umljivo, da so v lajskih krogih s pojmom navidezne smrti zvezane vsakovrstne bojazni, dasi je v tem področju seveda mnogo pretiranega. Vsekakor pa ostaja v temnem in skrivnostnem problemu navidezne smrti še dovolj dejstev, zaradi katerih je vredno, da se s tem problemom povzamemo podrobneje.

Baš v zadnjem času se je izvršilo polno zanimivih raziskovanj, ki kažejo, da smo pomen boja proti navidezni smrti doslej precej podcenjevali. Tu pa je treba najprej določeno povedati, da je med laiki tako razširjena skrb, da bi jih utegnili »živje pokopati, popolnoma odveč. Zakonito predpisana doba, ko leži mrlič pred pokopom na odru, to možnost povsem preprečuje. Ta doba ima ta namen, da se po nastopu gotovih mrliških znakov (okrepelost trupla, mrtvaške pege itd.) prepričamo, da je pomota izključena. Če torej govorimo o boju proti navidezni smrti, ne mislimo na ojačenje teh povsem zadostnih varnostnih ukrepov, temveč gre samo za to, da preprečimo prehod navidezne smrti v pravo smrt.

V nekem znanem medicinskem delu stoji stavek: »Gotovo zapade veliko število človeških življenj smrti, ker opuščajo ljudje vsake nadaljnje rešilne ukrepe v veri, da je smrt že nastopila.« Vzemimo primer iz vsakdanje prakse. Pri neki rudniški nesreči dve uri, da bi ga spet oživil — a ti poskusi so bili brezuspešni. Zdravnik je hotel že prenehati, pa se je vdal prošnjam sorodnikov — in glej, po šestih urah je ponesrečenec nenadoma zadihal in je bil rešen!

V vsakem primeru prave navidezne smrti kaže pacient podoben pravega mrtveca. Celotno izločeni zdravnik bo imel ta vtis. Srce ne utripa, dihanje se ne da ugotoviti. In vendar pacient živi! Novejša raziskovanja so dognala, da življenjsko važen del telesa lahko ustavi delovanje, a vendar še živi. Posebno dihalni center, ki pri navidezno mrtvih ne deluje, si ohrani še dolgo sposobnost do življenja. Znanost se zato trudi, da s primernimi sredstvi (umetnim dihanjem itd.) pripravi omrtničeno »življenjsko točko«, kakor pravijo Francozi, spet v tek in premeta navidezno smrt.

Vračanje, da-li niti izolirani zdravnik s svojimi sredstvi ne more ločiti navidezno mrtvega od pravega mrliča, pa nas vodi

Telesno zaprtje, slaba prebava, abnormno razkrajanje in gniloba v črevesu, pomnožena vsebina kisline v želodčnem soku, nečistost kože na obrazu, na hrbtu in prsih, čerasti turji, marsikateri katar, motne sluznice preidejo z uporabo naravne »Franz Josefove« grenčice. Številni zdravniki in profesorji uporabljajo »Franz Josefovo« grenčico že desetletja pri odraslih in otrocih obeh spolov z največjim uspehom. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Humor v sodni dvorani

V sodni dvorani se obtoženci često zagovarjajo na način, ki mora poslušalca pripraviti do smeha. Evo nekoliko primerov:

»Pred desetimi leti je moj oče še živel in ta bi vam mogel povedati kaj več o moji mladosti, je pripovedoval neki obtoženec. »Jaz sam ne vem ničesar. Samo v najnežnejših letih sem baje nekoč obse-del v soli in so me potem dali za vajenca k nekemu ključavničarju. Mojster je bil zelo strog z menoj in dvakrat me je so-dišče oprostilo. Takrat pa nisem ničesar ukradel, temveč vse plačal. Morda sem prodajal ukradeno blago, a nisem kradel.«

»Ko sem bil še čisto majhen, sem se je odrezal tretji. »Govorim samo resnico. Priznam, da sem bil že trikrat kaznovan in da nisem zmerom pošteno ravnal. Samo današnje tativne ne priznam. Druga-če sem vedno pripravljen priznati.«

»Žaljk, ki mi jih je izrekla gospa N., nočem ponavljati javno. Samo pisмено.

Prosim, dajte mi svinčnik in papir, da ne postanem rdeča!«

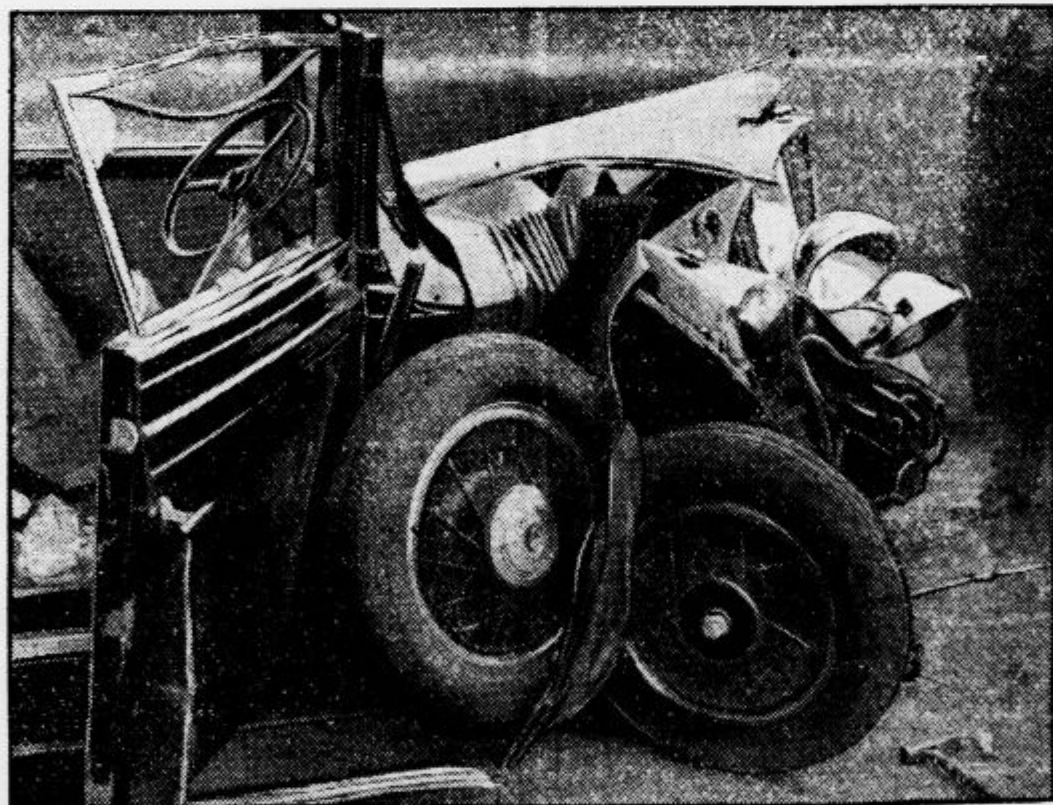
»No, naj bo. Pa bom stvar enkrat pri-znal. A samo zato, da ne bo toliko tra-jalo.«

»Državnega pravdnika, ki tako govori, moram odklanjati. Zaradi tucata nogavic in ene srajce se vendar ne dam proglasiti za tatu!«

»Res je, moja hči ima velik nos. A je potrebno, da ji ga mečejo neprestano ka-kor poleno med noge?«

»Ne spominjajte me na preteklost go-spod predsednik, drugače me sploh ne bo ste oprostili. Dajte akte na stran in re-cite: »kar je bilo, je bilo. Ta obtoženec se bo poboljšal in se bo v bodoče izogibal jetnišnice!«

»Pred 25 leti mi je bilo 10 let, dočim jih štejem danes 35. Takrat mi je dejala mati: Iz tebe postane lopov! — Takrat nisem verjel. Danes ponavlja to državni tožilec, a moram spet ugovarjati, kajti moji nameni z gospodično Ireno so bili najboljši. A ko sem videl denar v njeni torbici, sem si dejal: Tu je sigurne denar, bolje da ga vzameš, ker ne veš, da-li se bo poročila s teboj in postane potem do-bra gospodinja.«

S tem vozilom je hotela neka dama na progi Berlin—Prenzlau prehiteti neko drugo vozilo, pa je zavozila z vso silo v nasproti vozeč avto. Ves prednji del avtomobila je uničen in vse ženske v njem so hudo ranjene

Tako se zgodi, če šofira ženska ...

Šest let slabe volje

80letni čudak je tako izračunal zgodovi-no svojega življenja:

Spanje in oblačenje: 26 let 312 dni 18 ur 22 minut.

Delo: 21 let 95 dni 14 ur in 40 minut.

Slaba volja in srd: 6 let 116 dni 14 ur 40 minut.

Jed in pijača: 5 let 346 dni 16 ur 45 minut.

Ljubezen: 4 leta 39 dni 8 ur 27 minut.

Počitnice: 4 leta 12 dni 15 ur 3 minute.

Potovanja: 3 leta 273 dni 18 ur 24 mi-nut.

Čitanje časnikov: 1 leto 243 dni 7 ur in 18 minut.

Britje: 228 dni 2 uri 52 minut.

Obuvanje: 39 dni 19 ur 18 minut.

Na uro je gledal možak v svojem živ-ljenju 30 dni, odpiranje vrat mu je vzelo 28 dni, zavezovanje ovratnice 18 dni, 18 dni je preživel v gledališču, 12 dni je prižgal svoje cigare, 13 dni se je usekoval, 12 dni je iskal gumb svojega ovratnika, 5 dni je čistil ščitnik, 5 dni je zehal. Za vzgo-jo otrok je porabil 26 dni. Za vzgo-jo psov 2 dni, 1 dan 22 ur 3 minute se je smejal.

Čitajte tedensko revijo
»ŽIVLJENJE IN SVET«

Olympia 1932

Levo: Jack Keller (USA), najboljši tekač preko zaprek na svetu. Desno: De Bruyn, ameriški Nемец, izvrsten maratonski tekač

Zadnji dnevi Gorgulova

Na smrt obsojeni morilec Doumerja Gorgulov, mora biti po francoskih zaka-nih justificiran, če ne nastopijo kakšne druge okoliščine, najpозnejše štirideset dni po obsodbi.

Usmrčenja so v Franciji javna. Zakon določa, da se mora izvršiti justifikacija pred jetnišnico, v kateri je zaprt obsoje-ni zločinec. Le v najredkejših primerih so napravili zadnja desetletja izjeme. Tako n. pr. pri neki ženski, ki so ji namestu pred jetnišnico, odsekali glavo na dvor-išču. Pri Gorgulovu pa ni verjetno, da bi se to zgodilo.

Krvnik Deibler, čigar službena doba po-teče konec letošnjega leta, bo postavil v noči pred obglavljenjem giljotino. Pri tem delu mu bosta pomagala dva krvniška po-močnika. Ko je giljotina pripravljena za krvavo delo, jo izroče v varstvo pariški municipalni gardi, ki se v primeru potre-be lahko ojači do 100 mož, ki napravijo carré maudite in potiskajo radovedno množico nazaj.

Običaj zadnje pojedine se v Franciji

pri na smrt obsojenih zločincih strogo iz-va-ja. Krvnik pride jutraj v celico obso-jenega zločince. Spremljajo ga uradniki in duhovnik. Obsojencu se predstavi. Po-tem mu zveže roki na hrbtu in ga odpelje na morišče. Kadar se obsojenec bliža gi-ljotini, snamejo gledalci klobuk in se zato-pijo v globok molk. Smrtna obsodba se ne ponovi, kakor je navada v nekaterih drugih deželah in tudi bobnanje pred usmrčitvijo so že davno opustili. Fotogra-firanje eksekucije je strogo prepovedano. Med občinstvo pomešani detektivni skrbe za to, da se prepoved ne prekrši.

Takoj po izvršeni eksekuciji molli sve-čenik molitev za dušo pokojnika in občin-stvo se mu navadno pridruži. Tudi krvnik in njegovi pomočniki molijo. Potem se obrne krvnik proti občinstvu in reče: »Dame in gospodje! Pravici je zadoščeno. Živel zakon!«

Usmrčenja pokopljejo na pariškem po-kopališču Salpêtriere, je v izjemnih pri-merih je dovoljeno, da se truplo prepelje drugam.

Sprememba v francoskem vnanjem ministrstvu

Philippe Berthelot (levo), po vojni ena naj-merodajnejših osebnosti francoske znanje politike in najožji Briandov sodelavec, ki bo po Herriotovi želji prepustil svoje mesto Jeanu Herbetteu (desno), francoskemu po-slaniku v Madridu in bivšemu poslaniku v Moskvi

Nemci postajajo spet drzni

Nemški vojni minister general von Schlei-cher, ki je s svojim govorom v radiu vzne-miril vse miroljubne narode v Evropi

Letošnja miss Universum

Pri mednarodni lepotni tekmi v Spaa je bila izvoljena za svetovno lepoticu turška lepota kraljica 19letna Keriman Atalis iz Carigrada. Keriman Atalis je hči bivše-ga visokega uradnika turškega sultana. Najresnejša konkurentinja miss Univer-sum je bila nemška kraljica lepote, 24-letna Berlinčanka Ilsa Richard.

Najimovitejši zvezdnik

Od vseh filmskih igralcev na svetu je Charlie Chaplin najimovitejši zvezdnik. Njegova kariera mu je prinesla toliko do-hodkov, da ga samo po vplačanih davkih danes cenijo na 7.687.570 dolarjev. Za Chaplinom nastane dolga praznosta, potem mu sledi Douglas Fairbanks, ki ima po statistiki davčnega urada 550.000 dolar-jev.

Pisatelj kriminalnih romanov

V Chicagu živi pisatelj mnogih napetih kriminalnih romanov. Nekega dne je po-gledal skozi okno in je zapazil, da se je na nasprotni strani ulice otvorilo novo veliko podjetje s še večjim napisom na pročelju: Založba kriminalnih romanov.

Deset minut pozneje se je oglasil pri njem gospod, tajnik nove založbe, in mu dejal: Naša založba je osnovana po ameriškem sistemu na enem samem pisatelju. Izbrah smo si vas. Tu imate 10.000 dolar-jev predjuma. Napišite za nas napet krimi-nalni roman, ki bo obravnaval velik vplom v banko. Najprej natančno preštu-dirajte življenje čikaških banditov, po-tem pričnite delati. V 30 dneh končate. Napisano oddajte sproti v našo pisarno.

Udarila sta v roko in 25 dni pozneje je avtor dovršil roman, ki je opisoval, kako je razbojniška tolpa v Chicagu oplenila veliko banko. Naslednjega dne je pisatelj pogledal spet skozi okno in je zapazil, da je založba s svojim velikim napisom čez noč izginila. Toda višek presenečenja je doživel deset minut pozneje, ko je vzel časnik v roke in zvedel, da je neka raz-bojniška tolpa ponoči oplenila veliko ban-ko natančno tako, kakor je bil on opisal v svojem romanu! Gospod »založnik« je bil namreč poglavar banditske tolpe in njegovega romana ni dal v tisk, temveč ga je uporabil kot pobudo — zase...

ANEKDOTA

Znani komponist Fidelio Finke je prišel do svojega imena le zaradi velikanskega navdušenja svojih staršev za Beethovna. Samo po sebi umevno, da se je moral dru-gi sin iz istega razloga imenovati Fernan-do, tretjemu pa so dali ime Floristan, isto tako po junaku iz Beethovne opere. Po-tem je prišla hči in so jo krstili za Marce-lino, naslednji sin se je moral imenovati Rocco in za zadnjo hčer je ostala komaj še Leonora. Toda zdaj se je nepredvideno zgodilo, da sta prišla dvojčka na svet. Kaj storiti? Druge izbire ni bilo: Finkejevi starši so jima dali ime 1. in 2. ujetnik — kaj boljše- ga v operi »Fidelio« ni bilo več dobiti...

Vsak dan ena

»Halo, ali ne bi mogli voziti malo hi-treje?«

»Če mislite, da vozim prepočasi, pa poj-dite peš!«

»No, tako se mi vendar še ne mudi!«
(»Berlinske Tidende«)

